

Beganović Suvada za krivično djelo – u vezi sa stavom 1. ranijeg Krivičnog zakonika FBiH – «Službene novine FBiH», br.

Denijal za krivično djelo – zloupotreba položaja ili ovlaštenja – član 358. stav 3. u vezi sa stavom 1. istog navedenog KZ FBiH.

C I N

Protiv navedene presude žalbu je izjavila Kantonalna tužiteljica (tužitelj) iz Sarajeva zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede krivičnog zakona predlažući preinačenje prvostepene presude i proglašenje optuženih krivima za krivična djela za koje se optužnicom terete ili ukidanje presude i održavanje pretresa pred Apelacionim vijećem Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine.

Optuženi Kasumović Fuad, Beganović Suvada i Fajić Denijal putem svojih branioca, a optuženi Trumić Ismet lično, dostavili su odgovore na žalbu Kantonalnog tužitelja iz Sarajeva predlažući odbijanje žalbe kao neosnovane.

Federalna tužiteljica u pismenom podnesku broj Ktž-152/06 od 29.08.2006. godine predložila je da se uvaži žalba Kantonalnog tužitelja u Sarajevu a ne uvažavajući osnovanim odgovori optuženih na navedenu žalbu.

Na sjednici Apelacionog vijeća ovog suda Federalna tužiteljica ostala je kod navedenog pismenog podneska kojeg je detaljno obrazložila, kao i optuženi i njihovi branioci kod odgovora na izjavljene žalbe a koje su odgovore također detaljnije obrazložili.

U toku sjednice član vijeća – sudija izvjestilac koristeći svoja ovlaštenja koja su jasno propisana u odredbi člana 319. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (član 365. stav 3. ranijeg ZKP FBiH) od optuženih u okviru žalbe i odgovora na žalbu tražila je određena obavještenja o činjenicama bitnim za inkriminisani događaj.

Nakon razmatranja i preispitivanja pobijane presude u okviru izjavljene žalbe i odgovora na žalbu, te izvršivši uvid u prvostepeni sudski spis, Apelaciono vijeće ovog suda odlučilo je kao u izreci ovog rješenja iz sljedećih razloga:

Žalba Kantonalnog tužitelja iz Sarajeva bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH u pobijanoj presudi konstatuje u proturječnosti izreke presude sa razlozima navedenih u obrazloženju same presude, u nenavođenju u presudi odlučnih, bitnih činjenica u odnosu na krivična djela za koja se optuženi terete, nedavanje razloga i ocjene o prihvaćanju odnosno neprihvatanju vjerodostojnim određene dokaze i iskaze određenih

svjedoka posebno u odnosu na ocjenu nalaza sudskog vještaka finansijske struke Hodžić Abida čiji je nalaz u suštini potpuno nejasan i kontradiktoran.

Pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje žalba ističe pogrešan zaključak prvostepenog suda o nepostojanju određenih obaveza i ovlaštenja optuženih zbog od strane suda nepotunog sagledavanja njihovih funkcija i sa aspekta zakonskih propisa i drugih normativnih akta koji jasno sadrže obaveze i dužnosti koje proizlaze iz samih tih funkcija. Žalba posebno ukazuje da je predmet ovog postupka utvrđivanje činjeničnog stanja vezano za kupovinu stana inkriminiranim radnjama optuženih a ne otkup stana na čemu je insistirao prvostepeni sud zbog čega je taj sud i izveo pogrešan zaključak o nepostojanju dokaza da su optuženi počinili krivična djela za koja se optužbom i terete. Istovremeno istaknute kao i u žalbi ostale navedene činjenice, žalba veže konkretno za svakog optuženog zaključujući da je usljed svega toga uslijedila i povreda krivičnog zakona donošenjem oslobađajuće presude u odnosu na optužene.

Analizirajući navode žalbe, po ocjeni ovog suda, ti navodi žalbe osnovani su odnosno nisu osnovani u odnosu na pojedine optužene, što proizilazi iz samog obrazloženja pobijane presude.

Optuženi Kasumović Fuad prvobitnom optužnicom od 29.03.2003. godine teretio se kao saizvršilac sa optuženim Trumić Ismetom i Fajić Denijalom za izvršenje krivičnog djela – zloupotreba službenog položaja ili ovlaštenja – vezano za kupovinu stana, da bi mu izmijenjenom optužnicom od 12.12.2005. godine, koja je predmet prvostepene presude stavljeno na teret krivično djelo – nesavjestan rad u službi.

Suština inkriminacije optuženog Kasumović Fuada u odnosu na krivično djelo za koje se tereti – nesavjestan rad u službi – iz činjeničnog opisa tačke 1. izreke prvostepene presude koja se temelji na izmijenjenoj optužnici, proizilazi što je optuženi kao zamjenik direktora Carinske uprave Federacije Bosne i Hercegovine propustio izvršiti nadzor nad radom Carinarnice u Tuzli i naložiti kontrolu utroška budžetskih sredstava u iznosu od 69.000,00 KM koja su dostavljena njegovim potpisivanjem naloga za prenos tih sredstava navedenoj Carinarnici na ime materijalnih troškova i zakupa prostorija a upotrebljena su za kupovinu stana optuženom Fajić Denijalu, konstatacijom da obaveza nadzora i kontrole proizilaze iz njegovog svojstva i funkcije koju je obavljao u CU FBiH – kao i iz odredbi Zakona o carinskoj službi FBiH, zbog čega je za budžet FBiH, nastupila imovinska šteta u gore navedenom iznosu.

Radi sagledavanja osnovanosti žalbe potrebno je prije svega istaći da krivično djelo – nesavjestan rad u službi – sa krivično-pravnog aspekta ima blanketni karakter, što znači da se blanketna dispozicija, praznina tog krivičnog

djela vezano za radnje izvršenja mora nadopuniti navođenjem konkretnih osnova, činjenica, konkretnih odredbi odgovarajućih propisa iz kojih proizilazi da je počinjena radnja izvršenja navedenog krivičnog djela u vidu propuštanja dužnosti nadzora, svjesnog kršenja zakona ili drugih propisa. Iz izreke pobijane presude vidljivo je da se ne navodi ni jedan konkretan osnov iz kojeg proizilazi obaveza optuženog da vrši nadzor i naređenje kontrole poslovanja, posebno finansijskog poslovanja Carinarnice Tuzla već pozivanjem samo na njegovo svojstvo zamjenika direktora CU FBiH i na uopšteno navođenje Zakona o Carinskoj službi FBiH. Uprkos ovakve nedorečenosti presude prvostepeni sud je analizirao i ispitao postojanje obaveza za koje se optuženi Kasumović Fuad tereti sa aspekta funkcije koju je u kritično vrijeme obavljao kao i sa aspekta odredaba Zakona o carinskoj službi iz 1995. godine koji je u to vrijeme bio na snazi („Sl. novine FBiH“; broj 2/95) kao i navedeni zakon iz 2000. godine na koji se optužba poziva („Sl. novine FBiH“, broj 46/2000).

U tom pravcu u navedenom Zakonu o carinskoj službi (član 7., 11. i 12.) propisano je da CU FBiH rukovodi direktor koji osigurava zakonitost iz djelokruga rada CU što znači i iz djelokruga finansijskog poslovanja -. U slučaju odsutnosti ili bilo kakve spriječenosti direktora CU u obavljanju svojih ovlaštenja i obaveza zamjenjuje ga njegov zamjenik, optuženi Kasumović Fuad, uz napomenu da u vrijeme izvršenja inkriminisanog događaja – kupovine stana budžetskim sredstvima FBiH – nenamijenjenih za tu kupovinu – nije utvrđeno odsustvovanje direktora CU FBiH – u pravcu neobavljanja svoje funkcije. Također ni u internim aktima CU FBiH – Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji CU FBiH od 01.10.1996. godine kao ni u izmjeni i dopuni tog Pravilnika iz 1998. godine ne proizilazi obaveza i kontrola finansijskog poslovanja carinarnica pa ni Carinarnice u Tuzli od strane opuženog Kasumović Fuada kao zamjenika direktora CU FBiH. U okviru CU FBiH postoji poseban Sektor u čiju nadležnost ulazi finansijska kontrola poslovanja (član 11. navedenog pravilnika). U okviru istaknutih činjenica tim prije, po ocjeni ovog suda ne postoji ni obaveza optuženog nadzora i kontrole utroška namjenskog korištenja sredstava od strane Carinarnice Tuzla koja su joj prebačena a na kojem nadzoru i kontroli žalba posebno insistira jer je vidljivo da je na nalazima za prenos sredstava potpisan od strane optuženog bila navedena svrha, - namjena sredstava – za materijalne troškove i zakupninu.

Na osnovu iznijetog pravilan je zaključak prvostepenog suda da nema dokaza da je optuženi Kasumović Fuad izvršio krivično djelo – nesavjestan rad u službi – iz člana 366. stav 2. u vezi sa stavom 1. ranijeg KZ FBiH – zbog čega je podnijeta žalba kantonalnog tužitelja iz Sarajeva ocijenjena neosnovanom i kao takva odbijena.

Žalba pobija prvostepenu presudu (tačka 4.) kojom je i optužena Beganović Suvada zbog nedostatka dokaza također oslobođena za krivično djelo – nesavjestan rad u službi. U tom pravcu žalba pogrešno utvrđeno činjenčno stanje ističe u vidu pogrešnog zaključka prvostepenog suda da optužena nije bila dužna utvrđivati namjenu budžetskih sredstava koja se dostavljaju Carinarnici Tuzla od strane Carinske uprave FBiH ne cijeneći pri tom činjenicu da je optužena u kritično vrijeme obavljala funkciju šefa odsjeka za finansijsko-materijalne i opšte poslove u navedenoj carinarnici i imala deponovan potpis za prenos novčanih sredstava kod Zavoda za platni promet, te da su je na namjensko trošenje budžetskih sredstava obavezivale odredbe zakona navedenih u izreci presude.

Razmatrajući pobijanu presudu u okviru istaknutih navoda žalbe vidljivo je iz obrazloženja presude (strana 15 i 16) da prvostepeni sud prihvata nespornim svojstvo optužene, funkciju koju je obavljala u Carinarnici Tuzla, njeno ovlaštenje za potpisivanje naloga o prenosu novčanih sredstava koje Carinarnica za svoju djelatnost dobiva iz budžeta Federacije BiH preko Carinske uprave FBiH kao korisnika budžetskih sredstava, kao i činjenicu da je optužena u svojstvu supotpisnika zajedno sa optuženim Fajić Denijalom potpisala naloge o prenosu sredstava radi isplate prodavcu prve rate, avansa kupoprodajne cijene stana po ugovoru od 11.4.2000. godine u iznosu od 40.000,00 KM, te 8.500,00 KM na ime poreza za promet nekretnina i 425,00 KM na ime administrativnih troškova vezanih za ovaj ugovor. Međutim, prvostepeni sud je mišljenja da optužena potpisivanjem naloga za prenos novčanih sredstava nije dužna kontrolisati i utvrđivati da li se tim nalogom sredstva usmjeravaju namjenski, u one svrhe u koje su dostavljene Carinarnici, konkretno za materijalne troškove i zakup a ne za isplatu kupovine stana. Pri tom se sud posebno poziva na Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji Carinske uprave FBiH od 01.10.1996. godine, te na izmjene i dopune tog Pravilnika od 16.11.1998. godine, u kojem u opisu poslova šefa odsjeka za finansijsko-materijalne i opće poslove Carinarnice Tuzla nije konstatovana navedena obaveza kontrole namjenskog trošenja sredstava carinarnice, što znači da se u tom pravcu na optuženu ne mogu primijeniti odredbe Zakona o proračunu FBiH a ni Zakona o izvršenju proračuna FBiH. Razmatrajući istaknute činjenice iz obrazloženja pobijane presude, po ocjeni ovog Apelacionog vijeća, prvostepeni sud je propustio detaljnije razmotriti značaj deponovanja potpisa kod Zavoda za platni promet spuštajući to deponovanje na nivo običnog potpisivanja naloga za prenos novčanih sredstava. U tom pravcu potrebno je ukazati da je na kartonu Zavoda za platni promet Tuzla broj: 12200-845-539 deponovanog potpisa označena funkcija optuženog – šef finansijsko-materijalne i opće poslove Carinarnice Tuzla – i jasno navedeno da će novčanim sredstvima raspolagati lica ovlaštena za potpisivanje naloga za prenos sredstava, što znači da potpis tog lica sadrži pravo raspolaganja novčanim sredstvima u pravcu prenošenja tih sredstava na korištenje drugim pravnim i fizičkim licima, ali istovremeno i obaveza kontrole potpisnika naloga da se sredstva na korištenje

stavljaju na raspolaganje u skladu njihovih namjena a što je i propisano Zakonom o računovodstvu – član 4. alineja 6. „Sl. n. FBiH“, br. 2/95 – izmjene i dopune – 12/98 i 50/98-. Prema iznijetom obaveza kontrole zakonskog načina korištenja budžetskih sredstava koje dobiva Carinarnica u Tuzli proizilazi iz deponovanog potpisa optužene Beganović Suvade neovisno što ta obaveza nije obuhvaćena u opisu njenih poslova u Pravilniku o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji CU FBiH. Vezano za propuštanje navedene kontrole od strane optužene – potpisivanjem naloga za prenos sredstava Carinarnice Tuzla dobijenih od CU FBiH za materijalne troškove i zakup usmjerene za kupovinu stana po ugovoru od 11.04.2000. godine – Apelaciono vijeće ovog suda detaljno je razmotrilo sve okolnosti pod kojima je došlo do potpisivanja ovih naloga a koje su okolnosti jasno vidljive iz dokaznog materijala, a radi ocjene osnovanim zaključak prvostepenog suda o nepostojanju dokaza da je optužena izvršila krivično djelo – nesavjestan rad u službi – na način propisan u članu 366. KZ na relaciji ocjene osnovanosti žalbe tužioca.

Iz dokaznog materijala sudskog spisa nesporne su činjenice da je optužena pozvana sa godišnjeg odmora radi sređivanja dokumentacije oko kupovine stana, da se u dokumentaciji nalazio kupoprodajni ugovor potpisan od strane upravnika Carinarnice Tuzla – optuženog Trumić Ismeta, da je naloge o prenosu sredstava u svojstvu supotpisnika potpisao zamjenik upravnika Carinarnice – optuženi Fejić Denijal, te da optužena do sada nije osuđivana a niti je ranije na obavljanje njenih poslova u svojstvu šefa Odsjeka za finansijsko-materijalne i opšte poslove Carinarnice Tuzla bilo kakvih negativnih primjedbi i zapažanja. Na osnovu navedenih činjenica a u nedostatku drugih dokaza, po ocjeni ovog Apelacionog vijeća radnje optužene u propuštanju navedene kontrole nemogu se podvesti pod – očigledno nesavjesno postupanje u službi – koja očiglednost kao veći stepen običnog nesavjesnog poslovanja u službi predstavlja suštinu navedenog krivičnog djela. Sa tog aspekta ne može se ni osporiti osnovanost prvostepene presude kojom je optužena oslobođena od krivične odgovornosti za krivično djelo – nesavjestan rad u službi – član 366. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH, zbog čega je presudu trebalo potvrditi i istovremeno žalbu kantonalnog tužioca iz Sarajeva odbiti kao neosnovanu.

Međutim Apelaciono vijeće ovog suda konstatovalo je osnovanost žalbe nadležnog tužiitelja u odnosu na oslobađajući dio pobijane presude (tačka 3 i 4) vezano za optužene Trumić Ismeta i Fajić Denijala koji se terete za krivično djelo – zloupotreba položaja ili ovlasti – član 358. stav 3. ranijeg KZ FBiH, te je u tom pravcu žalba usvojena i prvostepena presuda ukinuta te određeno održavanje pretresa pred ovim sudom čiji će se termin naknadno utvrditi.

U sklopu odredbe člana 331. ZKP FBiH ovaj sud ukazuje u suženom obimu samo na najbitnije razloge na kojima se zasniva osnovanost izjavljene žalbe tužioca.

Prije svega tačna je konstatacija žalbe da je predmet ovog krivičnog postupka nezakonita kupovina stana optuženom Fajić Denijalu – zamjeniku upravnika Carinarnice Tuzla izvršena od strane optuženog Trumić Ismeta – upravnika ove Carinarnice a ne sticanje stanarskog prava i otkup stana od strane Fajić Denijala, te da je prvostepeni sud provedene dokaze vezane za inkriminacije optuženih cijenio isključivo kroz stečeno stanarsko pravo i otkup tog stana a ne kroz sve okolnosti pod kojima je i došlo do nezakonite kupovine navedenog stana – nenamjenskim trošenjem budžetskih sredstava FBiH .-

Sa tog aspekta žalba posebno ukazuje da prvostepeni sud nije cijenio kompletno sve nalaze, mišljenja i iskaze sudskog vještaka finansijske struke Hodžić Abida iako su ti nalazi i iskazi kontradiktorni i puni nejasnoće, a niti je sud naveo razloge na osnovu kojih prihvata odnosno ne prihvata vjerodostojnost pojedinih tih nalaza, mišljenja i iskaza iako je to bitno u odnosu na utvrđivanje posljedica prouzrokovanih inkriminiranim radnjama optuženih – pribavljanje protupravno imovinske koristi za Fajić Denijala a pričinjena šteta budžetu FBiH-. Osnovanost istaknutih navoda žalbe po ocjeni ovog suda proizilazi kako iz samog obrazloženja prvostepene presude tako i iz provedenih dokaza. U tom pravcu ukazuje se da je vještak u svom prvom nalazu i mišljenju od 22.3.2004. godine bio potpuno jasan da je stan kupljen Fajić Denijalu iz sredstava budžeta FBiH koja nisu bila predviđena za kupovinu stana već za materijalne troškove i za zakup, a koja su sredstva za te namjene dostavljena Carinarnici u Tuzli od CU FBiH. Ova kupovina stana ima karakter direktne, namjenske kupovine jer je stan za čiju je kupovinu utrošeno ukupno 93.925,00 KM kupljen za tačno određeno lice pozivajući se pri tom vještak na dokumentaciju o kupovini stana. I kod ovakve kupovine mora se u svojstvu kupca pojaviti pravna osoba jer se inače ne mogu za kupovinu koristiti sredstva pravne osobe. Sa tog aspekta vještak konstatuje, kupovina stana za tačno određeno lice predstavlja dobit (protupravnu imovinsku korist) a za identičan iznos kupovne cijene stana uvećani su rashodi budžeta (šteta za budžet FBiH). Vještak dalje navodi da dobit i uvećanje rashoda budžeta ne dolazi kada su stvarni, faktički kupci pravne osobe jer tada dolazi do – konverzije – sredstava, žiralna novčana sredstva u identičnoj vrijednosti mijenjaju svoj oblik i prelaze u oblik materijalnih, naturalnih sredstava ostajući pri tom i dalje u vlasništvo stvarnog kupca koji je kao takav i stvarni titular prava vlasništva. U kasnijim svojim iskazima od 4.6.2005. godine i 16.6.2005. godine vještak je ostao kod navedenih konstatacija, da bi na glavnom pretresu od 16.12.2005. godine promijenio svoje mišljenje ističući da se konverzija sredstava u odnosu na dobit i uvećane rashode budžeta ne odnosi na stan optuženog Fajić Denijala pozivajući se na naknadni predočeni mu dokaz – izvadak iz knjige položenih ugovora -.

Sagledavajući suštinu prvog nalaza i mišljenja vještaka na relaciji izmjene tog nalaza i mišljenja, po ocjeni Apelacionog vijeća ovog suda, osnovani su navodi žalbe o njihovoj međusobnoj kontradiktornosti i nejasnoći koje je prvostepeni sud bio dužan otkloniti navodeći u presudi konkretne razloge zbog kojih jedan od tih nalaza i mišljenja prihvaća odnosno ne prihvaća a ne samo dati opis pojma konverzije sredstva. Osim toga po ocjeni ovog Apelacionog vijeća prvostepeni sud je bio dužan vezano za razne iskaze vještaka finansijske struke, sa posebnom pažnjom ocijeniti značaj, konverzije, u tom pravcu da li je to ekonomska kategorija kojom se samo sa ekonomskog aspekta putem računovodstvenih standarda iskazuje identična vrijednost žirlnih i naturalnih sredstava ili se iskazuje i osnov pribavljanja tih sredstava utvrđivanjem dobiti i štete. Iz obrazloženja pobijane presude bez navođenja bilo kakvih razloga proizilazio bi stav prvostepenog suda da se konverziom na relaciji identične vrijednosti žirlnih i naturalnih sredstava – nenamjenski utrošena budžetska sredstva -, kao i bilo koja druga nezakonitost automatski anulira i stavlja u okvire zakonitosti, a što je sa krivično-pravnog aspekta neprihvatljivo.

Žalba tužioca također osnovano ističe da je prvostepeni sud pogrešno ocijenio iskaz svjedoka Deljkić Nermine, zamjenika Federalnog pravobranioca kada je nenastupanje štete za budžet FBiH iz inkriminisanih radnji optuženih vezao za nepostavljanja imovinsko-pravnog jer se ta nepostojeća šteta iz iskaza svjedokinje ni ne odnosi na kopivinu već na otkup stana (strana 14 presude), uz napomenu da od zakonitosti odnosno nezakonitosti kupovine stana ovosi i zakonitost odnosno nezakonitost otkupa stana.

Osnovan je i navod žalbe o pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju u vidu pogrešnog zaključka prvostepenog suda da je optuženi Trumić Ismet – upravnik Carinarnice Tuzla nenamjenskim trošenjem budžetskih sredstava radi kupovine stana optuženom Fajić Denijalu očigledno samo počinio prekršaj iz člana 36. Zakona o izvršenju proračuna – budžeta FBiH – jer navedeni propis jasno veže citirani prekršaj za odgovorna lica korisnika proračuna, a iz posebnog dijela tog Proračuna (strana 524) vidljivo je da je korisnik budžeta Carinska uprava FBiH – a ne njene organizacijone jedinice carinarnice zbog čega se radnje optuženog i ne mogu podvesti pod navedeni prekršaj.

Na kraju prvostepeni sud nije razmotrio ni tvrdnje pojedinih optuženih isticane u toku krivičnog postupka, u završnim riječima kao i na sjednici ovog Apelacionog vijeća da je Carinarnica u Tuzli u 2000. godini imala vlastita sredstva u iznosu od preko 3.500.000,00 KM sa kojima je slobodno mogla raspolagati, te da je iz tih sredstava plaćena zakupnina za korištenje prostora Carinarnice Tuzla Ispostave u Srebreniku odnosno kupljen stan. Razmatranje navedenih tvrdnji trebalo je izvršiti radi kompletnog sagledavanja svih okolnosti vezanih za inkriminisani događaj tim prije što se u sudskom spisu nalazi za cijelu

2000. godinu po mjesecima dokumentacija – Referat o potraživanju računa broj: 12200-845-539 – na kojoj je rukopisom dodato: - Vlastiti prihod od Carinske evidencije po mjesecima za 2000. godinu .-

U sklopu navedenih tvrdnji optuženih ovaj sud ukazuje i na dokumentaciju također iz spisa – Potvrdu DD – Mjenica – Srebrenik u Stečaju – broj: 01-26/05 od 25.11.2005. godine u kojoj je navedeno da za zakup poslovnih prostorija Carinarnica Tuzla nije izmirila niti jednu mjesečnu obavezu u periodu od 01.01.1997. god. do 01.04.2000. godine kao i na naloge o prenosu sredstava Carinarnici Tuzla vezanih za kupoprodajni ugovor od 11.4.2000. godine.

Na osnovu iznijetog, osuđujući dio prvostepene presude u odnosu na optužene Trumić Ismeta i Fajić Denijela, kako to žalba tužioca osnovano ističe, temelji se na bitnoj povredi odredaba krivičnog postupka te pogrešno i nepotuno utvrđenom činjeničnom stanju zbog čega od strane ovog Apelacionog vijeća nije mogla biti ni donijeta meritorna odluka već u skladu odredbe člana 330. stav 1. tačka a) i b) ZKP FBiH ukidanje presude i određivanje održavanja pretresa pred Vrhovnim sudom FBiH – čiji će se termin naknadno odrediti.

Na pretresu pred ovim sudom u skladu člana 332. stav 2. ZKP ponovo će se izvršiti dopunsko saslušanje vještaka finansijske struke Hodžić Abida na okolnosti ukazanih u ovom rješenju a koje je potrebno po ocjeni ovog suda detaljno utvrditi u okviru ovlaštenja ovog vještačenja sa akcentom na kupovinu stana optuženom Fajić Denijalu i na izvor sredstava u iznosu od 93.925,00 KM isplaćenih na ime ove kupovine. Ostali dokazi provedeni u prvostepenom krivičnom postupku bit će čitanjem i uvidom u iste prihvaćeni kao dokazni materijal na pretresu pred Vrhovnim sudom Federacije BiH.

Zapisničar,
Milica Janeček, s.r.

Predsjednik vijeća,
Ignjacija Dodik, s.r.

